

Resolució 809/2024, de 27 de juny

Número d'expedient de la Reclamació: 235/2024

Administració reclamada: Ajuntament de Barcelona

Informació reclamada: informes justificatius, motius i certificats d'unes eutanàsies d'animals.

Sentit de la resolució: Estimació

Resum: En el cas concret, la controvèrsia rau principalment en la forma d'accés estimada per l'Ajuntament i s'invoca la protecció de dades personals al servei de l'administració perquè malgrat es puguin anonimitzar són fàcilment identificables pel reduït nombre de persones vinculades al servei. D'acord amb l'article 24.1 de l'LTAIPBG l'accés a les dades merament identificatives del personal adscrit al servei queda habilitat per aquesta previsió. Pel que fa a altres dades personals que hi puguin concórrer en aquests documents, s'ha de ponderar d'acord amb les previsions de l'article 24.2 LTAIPBG. Malgrat la persona reclamant no ha motivat la reclamació ho fa en nom d'una entitat sense afany de lucre que contribueix als interessos generals en l'àmbit de protecció dels animals. L'article 27.a) de la Llei 7/2023, de 28 de març, de protecció dels drets i el benestar dels animals, pel que fa a l'eutanàsia respecte els animals de companyia regula els casos de l'eutanàsia en els animals. Tenint en compte que en el present cas es demana informació d'unes eutanàsies practicades, es pot considerar d'interès públic poder conèixer si els sacrificis comptaven amb totes les mesures pertinents a efectes de garantir el benestar d'aquests animals, o s'ha fet sota el control i la responsabilitat d'una persona veterinària, tal com exigeix la normativa aplicable. Per tot el que s'ha referit fins ara, aquesta Comissió considera que s'ha d'estimar el dret d'accés a la informació reclamada i en el format sol·licitat. Informar a la persona reclamant que la informació constitueix un bé públic i aquesta no pot ser divulgada, reproduïda o utilitzada amb finalitats que puguin generar un perjudici, ja sigui en compliment de la normativa de protecció de dades, dels drets de propietat intel·lectual o industrial, o dels mateixos serveis, béns i valors públics.

Paraules clau: Ajuntament. Associacions animalistes. Benestar animal. Serveis veterinaris. Eutanàsies d'animals. Protecció de dades. Reclamació contra forma d'accés. Estimació.

Ponent: Mercè Aymerich Boltà

Antecedents

1. El 22 de febrer de 2024 entra a la GAIP la Reclamació 235/2024, presentada per una persona física en nom de l'Associació per a la protecció dels GPP'S contra l'Ajuntament de Barcelona en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent, d'acord amb la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i el Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP). La persona reclamant manifesta que ha rebut resposta però que no se li ha lliurat la informació.
2. El 12 de gener la persona reclamant va presentar una sol·licitud d'accés a la informació pública (SAIP) demanant: "Demanem els informes justificatius, motius i certificats de les eutanàsies de

dos gossos que estaven al caacb: KENZO (ref. I69A) i NALA (ref. E48V)". Demanen aquesta informació en format pdf.

3. El 19 de febrer, mitjançant Resolució, l'Ajuntament resol estimar la SAIP "essent que s'efectua un canvi de format, de conformitat amb allò que disposa l'article 36.2.c) de la LTAIPBG en relació amb l'article 72.3 del Decret 8/2021, és a dir, s'atorga l'accés a la informació sol·licitada, però l'accés es farà a través de vista de la informació, sense possibilitat de còpia, i amb prohibició expressa d'efectuar fotografies o qualsevol altre tipus de reproducció". L'Ajuntament considera que en aplicació de l'article 36.2.c) LTAIPBG i 72.3 DTAIP, i "per evitar un assetjament a les xarxes socials de les treballadores municipals, s'atorga l'accés a la informació sol·licitada però s'efectua un canvi de format" i "s'atorga l'accés a la informació sol·licitada però l'accés es farà a través de vista de la informació, sense possibilitat de còpia, i amb prohibició expressa d'efectuar fotografies o qualsevol altre tipus de reproducció". S'argumenta que "si bé és cert que el nom de les treballadores municipals intervinents en els informes es pot considerar una dada personal merament identificativa, i és una informació directament relacionada amb l'organització, el funcionament o l'activitat pública, cal ponderar si en aquest cas concret s'ha de concedir l'accés, o si per contra preval la protecció de dades personals d'aquestes persones a fi i efecte d'evitar-ne l'assetjament a les xarxes. En el cas que ens ocupa si facilitem la informació anonimitzada no podem protegir els treballadors municipals que signen els informes perquè són un grup molt reduït i ben conegut per les sol·licitants, i per tan de penjar-se a les xarxes els informes anonimitzats igualment es produiria l'assetjament a les treballadores municipals". I s'al·lega que "en anteriors ocasions que s'ha lliurat informació similar, tal qual ha sigut lliurada ha sigut difosa a les xarxes socials. Aquestes difusió ha provocat un fort assetjament a les xarxes contra les persones autores dels informes i treballadores d'aquest Ajuntament".

4. En relació a aquesta la resolució de l'Ajuntament la persona reclamant diu

"És totalment inacceptable aquesta justificació absurda i que res té a veure amb aquest procediment en concret, ni molt menys amb nosaltres com a sol·licitants. És absolutament injust i un judici premeditat i prejudiciós, que no podem admetre ni concebre com a excusa per negar-nos aquesta documentació en pdf. Ells mateixos, de forma incongruent, reconeixen que la llei reconeix aquesta informació com a "pública", però després justifiquen que refusen donar-la per una qüestió irreal i amb acusacions sobre fets que mai no hem fet, i que en qualsevol cas tindria la seva pertinent via de queixa/denúncia. Però un cop sigui un fet real i cert!.

És inacceptable que basin la seva decisió en un argument tant subjectiu i en idees preconcebudes sense sentit, com és "*els treballadors municipals que signen els informes són un grup molt reduït i ben conegut per les sol·licitants*", i acusar-nos de que fariem un assetjament! És

intolerable que utilitzin aquests arguments contra nosaltres, que a sobre no és només una opinió sinó una molt greu acusació.

És inacceptable aquest abús de poder amb el qual volen intervenir fins i tot en les nostres decisions, fent cas omís a les disposicions de la LLEI 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern.”.

Fa referència als articles 6, 16 i 17 de l'LTAIPBG i article 53.1.b) de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques i article 8 del Reial decret legislatiu 5/2015, de 30 d'octubre pel qual s'aprova el text refós de la Llei de l'Estatut bàsic de l'empleat públic.

5. El 6 de març de 2024 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa a la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi a la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació.
6. En la mateixa data la GAIP comunica la Reclamació a l'Ajuntament i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre la Reclamació, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la qual deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
7. El 3 d'abril l'Ajuntament tramet l'expedient i l'informe requerit que s'expressa en els mateixos termes que els expressats en la Resolució (antecedent 4) i sol·licita que es desestimi la Reclamació perquè entenen que “l'accés a la informació ha sigut atorgada encara que de forma limitada amb un canvi de format degudament fonamentat”.
8. El 9 d'abril la GAIP sol·licita a l'APCAT l'informe previst per l'article 42.8 LTAIPBG.
9. En la mateixa data comunica a la persona reclamant l'ampliació del termini de conformitat amb el que estableix l'article 49.2 LTAIPBG.
10. El 12 de juny la GAIP rep l'informe de l'APDCAT que conclou: “La normativa de protecció de dades no impedeix l'accés de l'entitat reclamant a la informació pública sol·licitada sobre els informes justificatius, motius i certificats de les eutanàsies practicades a dos gossos que estaven al CAAB”.
11. El 13 de juny la GAIP tramet l'informe de l'APDCAT a les parts.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast general del dret d'accés a la informació pública

D'acord amb l'article 39.1 LTAIPBG i 29 del RGAIP aquesta Comissió és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació. L'article 2.b i c LTAIPBG defineixen la informació pública i preveuen el dret d'accés a les persones per a sol·licitar i obtenir-la que d'acord amb l'article 18.1 LTAIPBG, tant a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda.

L'article 20 LTAIPBG preveu els requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública, que l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. Els articles 21 i 22 LTAIPBG estableixen que aquests límits no són d'aplicació automàtica i absoluta i han de ser aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat i han d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació.

2. Sobre el dret d'accés i límits.

La informació sol·licitada i reclamada, -informes justificatius, motius i certificats d'unes eutanàsies d'animals -, és d'acord amb l'article 2.b LTAIPBB informació pública, ja que és "informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei". Cal tenir en compte que l'article 53.1 DTAIP inclou "qualssevol dades o documents que les administracions públiques han elaborat, posseeixen, o poden legítimament exigir a terceres persones com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions".

D'acord amb els articles 18.1 i 20.1 LTAIPBG, qualsevol persona hi té dret, llevat que concorrin causes legals que en determinin la denegació o l'accés restringit i que s'han d'interpretar de manera proporcional a la seva finalitat i a la presència d'interessos públics i privats que hi concorrin (article 22.1 LTAIPBG). Malgrat la persona reclamant, d'acord amb l'article 18.2 LTAIPBG, no ha motivat la reclamació i que, certament, conèixer la finalitat pot ser un element a tenir en compte a l'hora de ponderar, ho fa en nom d'una entitat sense afany de lucre que contribueix als interessos generals en l'àmbit de protecció dels animals. Sembla doncs, que la finalitat de l'accés a la informació obeeix a una possible vulneració de la legislació de protecció dels animals.

En el cas concret, la controvèrsia rau principalment en la forma d'accés estimada per l'Ajuntament (presencialment i sense possibilitat d'obtenir-ne cap còpia per mitjà de cap dispositiu electrònic) i s'invoca la protecció de dades personals al servei de l'administració perquè malgrat es puguin anonimitzar són fàcilment identificables pel reduït nombre de persones vinculades al servei.

L'article 24.1 de l'LTAIPBG estableix que "s'ha de donar accés a la informació pública si es tracta d'informació directament relacionada amb l'organització, el funcionament o l'activitat pública de l'Administració que contingui dades personals merament identificatives llevat que, excepcionalment, en el cas concret hagi de prevaler la protecció de dades personals o altres drets constitucionalment protegits". Per tant, l'accés a les dades merament identificatives del personal adscrit al servei queda habilitat per aquesta previsió. Pel que fa a altres dades personals que hi puguin concórrer en aquests documents, s'ha de ponderar d'acord amb les previsions de l'article 24.2 LTAIPBG.

L'Ajuntament al·lega com motiu per no facilitar còpia de la informació el fet que "*en anteriors ocasions que s'ha lliurat informació similar, tal qual ha sigut lliurada ha sigut difosa a les xarxes socials. Aquesta difusió ha provocat un fort assetjament a les xarxes contra les persones autores dels informes i treballadores d'aquest Ajuntament*". Aquesta al·legació, que no s'ha acreditat, es refereix a un fet produït amb anterioritat i per una altra entitat, segons la mateixa reclamant al·lega. Per tant, no es pot considerar motiu suficient a partir del qual es pugui apreciar que, en aquest cas, hagi de prevaldre el dret a la protecció de dades dels afectats, o un altre dret constitucionalment protegit, sobre el dret d'accés de l'entitat reclamant, en la mesura que no s'acrediten circumstàncies personals que ho justifiquin. I menys encara, preveure aquesta protecció a partir d'uns fets no acreditats comesos "en anteriors ocasions" i per unes possibles actuacions i conseqüències futures per part de l'entitat reclamant.

Per altra banda, l'Ajuntament especifica que no es nega a facilitar la informació sol·licitada, sinó que condiona la forma de facilitar-la, en concret, manifesta la seva disposició a donar vista de l'expedient. En relació a aquest format d'accés l'entitat reclamant, en el moment de la vista de l'expedient ja podria conèixer els noms i cognoms dels empleats municipals que van participar i per tant, amb la vista de la informació, tampoc s'evitaria la identificació d'aquestes persones per part de l'entitat reclamant.

La Llei 7/2023, de 28 de març, de protecció dels drets i el benestar dels animals, pel que fa a l'eutanàsia respecte els animals de companyia disposa que "La eutanàsia solament estarà justificada bajo criterio y control veterinario con el único fin de evitar el sufrimiento por causas no recuperables que comprometa seriamente la calidad de vida del animal y que como tal ha de ser acreditado y certificado por profesional veterinario colegiado. El procedimiento de eutanàsia se realizará por personal veterinario colegiado o perteneciente a alguna Administración Pública con métodos que garanticen la condición humanitaria, admitidos por las disposiciones legales aplicables." (article 27.a) Llei 7/2023).

Tenint en compte que en el present cas es demanen els informes justificatius, els motius i certificats de les eutanàsies practicades a dos gossos que estaven al CAACB, es pot considerar d'interès públic poder conèixer, per exemple, si els sacrificis comptaven amb totes les mesures pertinents a efectes

de garantir el benestar d'aquests animals, o s'ha fet sota el control i la responsabilitat d'una persona veterinària, tal com exigeix la normativa aplicable.

Pel que fa a les dades dels facultatius afectats per uns fets controvertits, s'ha de tenir en compte que la normativa específica que regula els col·legis professionals determina la informació mínima dels professionals col·legiats que, a través de la finestra única al Registre de col·legiats, ha de ser objecte de publicitat activa per a la millor defensa dels drets dels usuaris i consumidors (article 10.2 de la Llei 2/1974, de 13 de febrer, sobre els col·legis professionals i article 40 bis de la Llei 7/2006, de 31 de maig, de l'exercici de professions titulades i dels col·legis professionals).

Per tot el que s'ha referit fins ara, aquesta Comissió considera que s'ha d'estimar el dret d'accés a la informació reclamada en el format sol·licitat. Informar a la persona reclamant que la informació constitueix un bé públic i aquesta no pot ser divulgada, reproduïda o utilitzada amb finalitats que puguin generar un perjudici, ja sigui en compliment de la normativa de protecció de dades, dels drets de propietat intel·lectual o industrial, o dels mateixos serveis, béns i valors públics.

3. Obligatorietat del titulars dels documents públics a disposar d'un sistema de gestió documental (SGD) i atribucions de la funció pública de secretaria.

L'article 7 de la Llei 10/2001, de 13 de juliol, d'arxius i gestió de documents modificada per la Llei 20/2015, de 29 de juliol estableix l'obligatorietat dels titulars de documents públics a disposar d'un sistema de gestió documental (SGD) que garanteixi el tractament correcte dels documents en tot el seu cicle de vida i que permeti complir amb les obligacions de transparència. Un concepte molt ampli que requereix dotar-se d'un seguit d'eines i instruments que permetin la millora dels processos, la seva normalització i estandardització, per tal de garantir el compliment de la normativa i la qualitat de la informació i la implementació de solucions que permetin garantir la correcta gestió de la informació pública. L'article 8 afegeix que l'organització, l'avaluació i la conservació dels documents públics i l'accés a aquests són responsabilitat directa dels titulars respectius. El capítol X del Reial decret 4/2010, del 8 de gener, pel qual es regula l'Esquema Nacional d'Interoperabilitat en l'àmbit de l'Administració electrònica estableix que les administracions públiques han d'adoptar les mesures organitzatives i tècniques per a garantir la recuperació i conservació del document electrònic entre aquestes, la definició d'una política de gestió de documents, la inclusió en els expedient d'un índex electrònic signat per l'òrgan o entitat que garanteixi la integritat de l'expedient electrònic i permeti la seva recuperació, la identificació única i inequívoca de cada document que permeti classificar-lo i recuperar-lo, l'associació de metadades, la classificació d'acord amb un quadre de classificació, el període de conservació segons les convencions de cada comissió avaluadora, l'accés complet i immediat dels documents entre d'altres.

Pel que fa a gestió de la documentació i arxiu dels documents electrònics, la Disposició Addicional Onzena de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya estableix que els documents electrònics s'han de gestionar i conservar en expedients electrònics d'acord amb les prescripcions de la normativa en matèria d'arxius i documents; que l'arxiu dels documents i expedients electrònics ha d'assegurar la identitat i la integritat a llarg termini de la informació que contenen; que els documents públics electrònics han de tenir garantides l'autenticitat i la integritat dels continguts, i també la conservació de l'aparença i la funcionalitat originals i, quan escaigui, llur confidencialitat, durant el termini establert per la normativa vigent en matèria d'arxius i documents; que les administracions públiques han d'assegurar la possibilitat de transformar els documents per raons tecnològiques, per a adaptar-ne el format i la sintaxi informàtica a les necessitats de gestió i preservació establertes per la normativa d'arxius i documents; que els sistemes d'informació que utilitzin les administracions públiques incloses en l'àmbit d'aplicació d'aquesta llei han de garantir, sempre que sigui possible, l'autenticitat i la integritat de llurs dades, i també la traçabilitat de les accions que portin a terme; que les dades contingudes en els sistemes d'informació de les administracions públiques es consideren documents públics electrònics, i els són aplicables les disposicions d'aquesta llei relatives a l'arxiu electrònic.

Tanmateix, la LTAIPBG reconeix els sistemes de gestió de documents públics com a facilitadors de dades i documents autèntics (art. 5.2) i la necessitat d'estructurar la informació seguint criteris temàtics i cronològics, seguint el quadre de classificació documental corporatiu i incorporant-hi índexs o guies de consulta (art. 6.1.d).

Cal recordar, que l'article 3 del Reial decret 128/2018, de 16 de març, pel qual es regula el règim jurídic dels funcionaris d'Administració local amb habilitació de caràcter nacional, que regula la funció pública de secretaria estableix en punt 2 la funció de fe pública, i entre aquestes la direcció superior dels arxius i registres de l'entitat local (l). Així doncs i en conseqüència d'aquest mandat legal i el d'assessorament legal preceptiu (article 2.1.a), ha de ser coneixedora de l'existència d'un sistema de gestió documental, impulsora si no en disposa, vetllar per la documentació amb una sistemàtica de treball mínima sobre la documentació de la qual n'és el custodi i responsable primer de la manca de localització de documentació, de mantenir l'ordre i garantir el retrobament de documentació.

Altrament, l'article 19.2 de la Llei 9/1993, de 30 de setembre, del patrimoni cultural català que regula els documents que integren el patrimoni documental de Catalunya inclou, entre altres, "els documents produïts o rebuts, en l'exercici de llurs funcions i com a conseqüència de llur activitat política i administrativa, per la Generalitat, pels ens locals i per les entitats autònomes, les empreses públiques i les altres entitats que en depenen" i en conseqüència estan subjectes al Decret 13/2008, de 22 de gener, sobre accés, avaluació i tria de documents que estableix en l'article 11.4 que "quan l'aplicació d'una taula d'avaluació i accés documental comporti l'eliminació de documents, la persona tècnica

que porti a terme aquesta aplicació, abans de procedir a la destrucció, ha de: a) Disposar d'un inventari de la documentació a destruir, b) Obtenir l'autorització de la secretaria general o de la direcció de l'organisme o entitat titular de la documentació, c) Comprovar que cap circumstància administrativa o jurídica hagi alterat el termini de conservació fixat per als documents a eliminar" i ha de disposar del corresponent Registre de destrucció de documents (article 12) degudament autoritzat per la secretaria general o la direcció de l'organisme o entitat titular dels documents.

Així doncs, atenent a aquests preceptes legals, la informació sol·licitada i reclamada ha de formar part del registre general, que ha d'estar perfectament classificat de manera que permeti la seva recuperació i facilitar-ne, si escau, l'accés. Com a referència i seguint el model de Quadre de classificació per a l'Administració Local del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, podria estar classificat dins el nivell *Control i recollida d'animals* (codi 0162) i sèrie *Gestió de la recollida d'animals abandonats o de mesures alternatives* (2534).

4. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

5. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 27 de juny de 2024, resol per unanimitat:

1. Estimar la Reclamació 235/2024 i declarar el dret de la persona reclamant a la informació sol·licitada i reclamada d'acord amb les consideracions fetes al fonament jurídic 2.
2. Requerir a l'Ajuntament de Barcelona que faciliti l'accés a la persona reclamant a la informació indicada a l'apartat 1 dins del termini màxim de quinze dies.
3. Requerir a l'Ajuntament de Barcelona a informar la GAIP, dins del termini de quinze dies, de l'òrgan o la persona responsable del compliment d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per complir-la.
4. Convidar a la persona reclamant que informi a la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.
5. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 235/2024 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Iolanda Pineda Balló
Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.